

inspektøren, som Tilfældene forelægges. Men dertil kommer Spørgsmaalet om, hvad det er for et kommunalt Medlem, der skal være med til disse Afgjørelser. Det forstaaer jeg ikke; det maa jo dog være et kommunalt Medlem i den Kommune, hvor Medlemmerne bor, men saa kan man jo faae mange forskjellige Kommunemedlemmer ind i samme Udvalg. Og naar man forudsætter, at der skal være en Løge med, uagtet Sygekasserne ikke alle have fast Løge, saa forekommer det mig lidet heldigt, at man vilde beskikke en Løge i saadanne Tilfælde. Derfor har jeg havt megen Tvivl om Nødvendigheden af den Bestemmelse, og jeg har ikke taget den op. — § 6 har givet Anledning til megen Tvivl, og det var mig tilfredsstillende at høre det ærede Medlem for 11te Kredts udtale sig om § 6, for jeg er ikke fornøiet med den nuværende § 6 i Lovforslaget. Jeg har imidlertid taget den op, og jeg tror navnlig, at det er det ærede Medlem for 2den Kredts (Schlegel), som har været meget ivrig for at faae nogle Regler ind i § 6, som Udvalget har sluttet sig til. Jeg vil langt foretrække at gaa tilbage til den § 6, som jeg foreslog i Fjor, og hvis jeg forstod det ærede Medlem fra 11te Kredts ret, tror jeg ogsaa, at det vil tilfredsstille ham; saa for saa vidt kunne vi godt blive enige. — Jeg skal ikke nærmere komme ind paa § 9, som jo er en Hovedbestemmelse i Lovforslaget, navnlig ikke paa det Spørgsmaal om Statstilskud, som jeg allerede har sagt et Par Ord om; jeg tror, det er bedst at lade det staa hen. — Derimod er der to Punkter, som jeg finder det rigtigt at berøre, nemlig Døstet om fri Hospitalshjælp — det har været de ærede Medlemmer en Skuffelse, at jeg ikke har taget den op — og Fritjørjelen. Den Bestemmelse om fri Hospitalshjælp, tætmæssig Hospitalshjælp, er ganske bekynderlig; som bemærket fremkommer der allerede Bønsteligheder derved, at det i Reglen er Amtskommunen og ikke den paagjældende Sognekommune, der kommer til at levere Hospitalsbehandlingen. Der frembyder sig altsaa i og for sig megen Tvivl for mig, om det er rigtigt at gaa til saadanne Bestemmelser; det maa vel erindres, at hele Spørgsmaalet er et økonomisk Spørgsmaal, et Tætmæssigt Spørgsmaal, thi Brug af Sygehus skal vedkommende Sygekasse jo have, hvis det efter Løgefføen er nødvendigt. Der er altsaa Spørgsmaal om Pligt til Indlæggelse paa disse Sygehuse. Dertil har man saa rent naturlig maattet knytte den Bestemmelse — man maatte gjøre det, det er jo for Nesten en gammel Bøstend — at naar der ikke er tilstrækkelig let Afgang til Sygehusene, ind-

træder der et Surrogat, idet nemlig vedkommende Sygekasse skal have 2 Kr. pr. Medlem. Men jeg spørger: hvad er tilstrækkelig let Afgang til Sygehus? Det forekommer mig at være en overordentlig vag Betegnelse, og det vil være meget vanskeligt at faae afgjort, hvornaar det gælder. Derhos veed jeg ikke, om de saaledes sigter til territoriale Hindringer for Afgang til Sygehus, eller om det ogsaa sigter til det Tilfælde, at der ikke er Plads i Sygehuset. Thi det er jo klart, at giver man vedkommende Sygekasse en Afgang til Sygehus paa den Maade, at man sigter, at Sygehuset skal tage Medlemmerne til den og den Pris, saa ville Sygekasserne ikke være fornøiede med den Afgjørelse, at de kun skulle have Betaling, hvis Medlemmerne ho for langt borte; nei, de ville ogsaa forlange at komme i Betragtning i det Tilfælde, at Sygehuset ikke kan modtage dem, og det vil være temmelig uimodstaaeligt. Derfor forekommer det mig at være et temmelig uklart Forhold. — Hvad Kjørjelspligten angaar, skal jeg tillade mig at sige, at det er jo om trent nødvendigt, at Fritjørjel udredes paa Landet, hvis det skal blive til Alvor med Sygekasserne. Jeg kan ikke ret tro, at den skulle have et saa overordentlig stort Omfang, som det blev udtalt af et æret Medlem her, og at den skulle være saa kostelig. Udvalget ønskede, at denne Sygekassetjørjel skulle afdrages i Kommunebudgetet; saa var Sagen meget simpel, og det var ikke til Gene for Kommunen at udrede den. Jeg tror ikke, det lader sig gjøre, thi ganske uanset, hvad den vil koste, vil det for Sygekasserne i saa Fald stille sig saaledes, at de ikke kunne lægge noget omhelst Budget; man kan ikke forlange af Sygekasserne, at de skulle regne med fuldstændig ubekjendte Størrelser, saaledes, at de ikke ere i Stand til at gjøre noget fornuftigt Overslag over, hvad der vil komme ud af den Historie. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt at sige: enten ingen Kjørjelshjælp eller Kjørjelshjælp som Plus af Landkommunen. Jeg ser ikke nogen anden Udvei, men jeg anser det for saa nødvendigt at yde den Hjælp, at jeg ikke tror, det paa nogen Maade gaar an at stryge den.

Der er jo vistnok gjort mange spredte Bemærkninger, som det maaste kunne være nyttigt nok at udtale sig om, men jeg skal, da jeg nu har angivet min Stilling til Forslaget i det Hele og til de almindelige eller væsentligste Bemærkninger, der ere fremkomne, foretrække at indskrænke mig hertil. Jeg er selvfølgelig meget villig til at forhandle videre med et Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, men jeg vil sætte megen Pris paa, om Udvalget, ligesom jeg har taget